

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบตัดขวาง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการติดยาสูบของนักเรียนมัธยมศึกษา : กรณีศึกษาจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาที่ศึกษาในระดับ ม.1 – ม.6 ในเขตจังหวัดจันทบุรี จำนวน 434 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบเนื้อหาและผ่านการทดลองใช้มาแล้ว ได้ค่าความเที่ยงของตัวแปรต่าง ๆ อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.76 และความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งหมด = 0.75 หลังจากเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบผลวิจัยดังนี้

สัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดากับนักเรียน พบว่าในภาพรวมสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดากับนักเรียนอยู่เกณฑ์น้อย สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องพบว่าในภาพรวมสัมพันธภาพระหว่างพี่น้องกับนักเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียนพบว่าในภาพรวมสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย

สภาพแวดล้อมภายนอกบริเวณที่พักของนักเรียน บริเวณชุมชนและบริเวณรอบโรงเรียน มีสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับที่เอื้อต่อการติดยาสูบน้อย บรรยายากาศภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ($\bar{X}=3.27$) การสื่อสารของสื่อมวลชนและการแก้ไขปัญหายาสูบในภาครัฐอยู่ในเกณฑ์น้อย ความคิดเห็นในเรื่องสาเหตุที่ทำให้ติดยาสูบของนักเรียน 3 อันดับแรกประกอบด้วย 1) อยากลอง อยากรู้ ความคึกคะนอง 2) การอยู่ใกล้ชิดกับยาเสพติดหรือผู้ค้ายาเสพติด 3) ถูกชักชวน ล่อลวง ถูกหลอกให้ทดลองโดยไม่รู้ว่าเป็นยาเสพติด พฤติกรรมการเสพยาสูบของนักเรียนในอดีตเคยใช้ร้อยละ 25.1 และปัจจุบันเคยใช้ร้อยละ 11.5

ด้านความสัมพันธ์พบว่า ด้านสัมพันธภาพระหว่างบิดา มารดากับนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการติดยาสูบในนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนกับนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการติดยาสูบในนักเรียน บรรยายากาศภายในโรงเรียน สภาพแวดล้อมบริเวณชุมชนของนักเรียน สภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการติดยาสูบในนักเรียน กล่าวคือ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการติดยาสูบน้อยเช่นที่พัก บริเวณชุมชน บริเวณโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากแหล่งยาสูบ แหล่งส่องสูม โต๊ะสนุกเกอร์ บาร์หรือ

คาราโอเกะหรือสวนอาหารที่มีนักเรียนจะติดยาบ้าน้อยกว่าสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการติด
ยามาก การสื่อข่าวของสื่อมวลชน และการแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาครัฐไม่มีความสัมพันธ์กับ
การติดยาบ้าในนักเรียน ส่วนปัจจัยด้านผลการเรียนของนักเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนใน
เรื่องสาเหตุที่ทำให้ติดยาบ้ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการติดยาบ้าในนักเรียน กล่าวคือ
นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะมีการติดยาบ้ามากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และนักเรียนที่เห็น
ด้วยมากกับสาเหตุที่ทำให้ติดยาบ้าจะติดยาบ้าน้อยกว่านักเรียนที่เห็นด้วยน้อย

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขการติดยาบ้าในนักเรียนระดับมัธยมในเขต
จังหวัดจันทบุรี ดังนี้

1. โรงเรียนต้องเน้นในเรื่องของการให้การศึกษาตามหลักสูตรและจัดกิจกรรมเสริมหลัก
สูตร เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด ทั้งยังต้องจัดคณะกรรมการ
หรืออาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาในเรื่องการเรียนอย่างเหมาะสม
2. ระดมทรัพยากรของโรงเรียนและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้
ไขปัญหายาเสพติด การให้นักเรียนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน
3. รัฐต้องเพิ่มการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสารเรื่องยาบ้าหรือสารเสพติดให้
สาธารณชนทราบให้มากขึ้น
4. สถาบันทางครอบครัวถือว่าเป็นรากฐานที่สำคัญในการให้ลูกห่างไกลจากยาเสพติด
ฉะนั้นบิดา มารดาต้องสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว ให้คำปรึกษา แนะนำในเรื่องต่าง ๆ
ตลอดจนเปิดโอกาสให้เด็กได้มีโอกาสตัดสินใจได้ในบางเรื่อง อีกทั้งต้องจัดสรรเวลาให้กับการดูแล
ลูก ๆ ด้วย